

ZKUŠEBNÍ ŘÁD PRO ZKOUŠKY OHAŘŮ

ÚVOD

Ohaři tvoří skupinu plemen psů, kteří se mohou všestranně používat pro různou povrchovou práci.

Známe dva typy zkoušek ohařů:

- zkoušky vloh (ZV), na kterých se posuzují zejména vrozené vlohy psů,
- ostatní zkoušky (PZ, LZ, BZ, VP a VZ), na kterých získává pes loveckou upotřebitelnost pro příslušný druh použití v myslivosti. Zkoušky jsou přizpůsobené praktickému využití při výkonu práva myslivosti.

Podmínkou účasti psa na zkouškách, kromě zkoušek vloh, je předcházející účast na jarním svodu, potvrzená v průkazu původu.

ZKOUŠKY VLOH – ZV

Zkoušky vloh jsou potřebné z chovatelského hlediska, neboť pes na nich nejlépe ukáže vrozené vlastnosti, které nejsou doposud ovlivněné vyšším stupněm výcviku. Jsou důležité také z hlediska kontroly dědičnosti vhodné pro kontrolu výchovy štěněte a včasné započetí výcviku. Je proto žádoucí, aby se těchto zkoušek zúčastňovalo co nejvíce mladých ohařů.

Zkoušek vloh se mohou zúčastnit ohaři všech plemen a to pouze jedenkrát, než obstojí.

PODZIMNÍ ZKOUŠKY – PZ

Podzimní zkoušky jsou zkouškami, jejichž úspěšné absolvování kvalifikuje ohaře jako lovecky upotřebitelného pro dohledání a přinášení drobné zvěře.

Těchto zkoušek se mohou zúčastnit všichni ohaři bez ohledu na dříve vykonané zkoušky.

LESNÍ ZKOUŠKY – LZ

Absolvováním těchto zkoušek získává ohař loveckou upotřebitelnost k dohledávání a dosledu zvěře v lesních honitbách a ve všech jiných honitbách, kde je plánován odstřel spárkaté zvěře.

BARVÁŘSKÉ ZKOUŠKY – BZ

Barvářské zkoušky kvalifikují psa jako lovecky upotřebitelného pro lov a dosled spárkaté zvěře, jejíž stopa je stará přes 12 hodin.

Barvářské zkoušky se zkoušejí podle zkušebního řádu pro jezevčíky a teriéry nebo lovecké slídiče.

SPECIÁLNÍ ZKOUŠKY Z VODNÍ PRÁCE – VP

Tyto zkoušky jsou vhodné pro psy z oblasti s rozsáhlými vodními plochami, kde se na společných honech loví vodní zvěř. Na těchto zkouškách prokazuje pes vyšší stupeň výcviku a upotřebitelnost v těchto, pro psa náročných, podmínkách. Z hlediska snížení vysokých ztrát postřelené vodní zvěře je vhodné, aby v těchto oblastech psi absolvovali tyto zkoušky.

Na těchto zkouškách posuzují rozhodčí s kvalifikací pro VZ.

VŠESTRANNÉ ZKOUŠKY – VZ

Na všestranných zkouškách se musí prokázat vyšší stupeň použitelnosti psa v lovecké praxi a vyšší úroveň cvičitelů. Ohaři tu dokazují, že jsou skupinou psů, použitelných pro jakoukoli práci na povrchu. Z praktického hlediska by bylo vhodné, aby VZ absolvovalo co nejvíce ohařů.

Podmínkou pro účast na VZ je úspěšné absolvování PZ a nebo LZ.

VZ se zásadně konají, jako dvoudenní zkoušky.

Klubové VZ se zadáním titulu CACIT se zkoušejí podle zkušebního řádu pro MKP.

MEMORIÁL RICHARDA KNOLLA – MRK

Memoriál Richarda Knolla je vrcholná soutěž ohařů v ČR o titul „Všestranný vítěz ČR 20..“. Uspěje-li vítěz v I. ceně obdrží titul CACT. Druhý pes uspěje-li v I. ceně obdrží titul

Res.CACT. Tituly se zadávají pro všechna plemena. Na MRK se psi kvalifikují na základě výsledků z VZ. Soutěží se podle zkušebního řádu pro MKP.

MEMORIÁL KARLA PODHAJSKÉHO - MKP

Memoriál Karla Podhajského je vrcholná mezinárodní soutěž ohařů v ČR o titul „Vítěz MKP“. Uspěje-li vítěz v I. ceně obdrží titul CACIT (čekatelství Mezinárodního šampióna práce) a titul CACT (čekatelství šampióna práce ČR). Druhý pes uspěje-li v I. ceně obdrží titul Res.CACIT a Res.CACT.

MKP se zúčastní 20 psů (10 psů z ČR a 10 psů ze zahraničí). Z ČR se psi kvalifikují z MRK. Pokud se nepřihlásí 10 psů ze zahraničí, může být připuštěno více psů z ČR.

PŘEDMĚTY ZKOUŠEK:

NOS

Při posuzování nosu je třeba si všimnout, na jakou vzdálenost pes navětrá zvěř, rychlosti při hledání, větru (jeho síly), vlhkosti a teploty vzduchu, druhu půdy, porostu, druhu zvěře a délky hledání (času). Pes nemusí zvěř vystavit hned, může jít po jejím pachu a potom ji vystavit na kratší vzdálenost. Vzdálenost je třeba posuzovat vždy od prvního navětrání a ne od vystavování. Je třeba přihlížet k tomu, že se pes při práci s bažantí zvěří k ní přiblíží na kratší vzdálenost, než ji pevně vystaví. Jemnost nosu se posuzuje během celých zkoušek. Přecházení zajíců ještě nemusí být známkou špatného nosu.

Chyby: navětrání zvěře na kratší vzdálenost při příznivém větru, soustavné vystavování dýchánek a míst, kde se zvěř zdržovala.

Jestliže LZ kvalifikuje psa v určitých případech, jako lovecky upotřebitelného, je třeba na těchto zkouškách také hodnotit kvalitu nosu. Je to možné, především při slídění nebo dohledávce. Rozhodčí během slídění pozoruje práci psa a podle vzdálenosti, na kterou zvěř navětrá, si ověřuje kvalitu jeho nosu. Když během slídění nepřijde pes do styku s živou zvěří, ověří se kvalita jeho nosu při dohledávce. Zde je třeba sledovat, na jakou vzdálenost pes navětrá pohozenou zvěř, zda s vysokým či nízkým nosem a za jaký čas ji dohledal. Doplnující poznatky o kvalitě jeho nosu si rozhodčí ověřují během celých zkoušek. Navětrání zvěře na krátkou vzdálenost je chyba, která ovlivňuje výslednou známku z nosu.

SPOLEČNÝ HON

Časový limit: 15 - 30 minut

Tato disciplína se zkouší jako první při polních disciplínách a psi mají při ní ukázat, že jsou platnými pomocníky při lovu drobné zvěře na společných honech. Vytvoří se skupina 2 - 4 psů, kteří nastoupí na vzdálenost nejméně 50 kroků jeden od druhého. Mezi vůdce se rozestaví rozhodčí. Zkouší se podle možnosti ve vyšším porostu, za stejných podmínek pro celou skupinu. Na PZ může vést vůdce psa na řemeni, volně u nohy nebo vypustit hledat na krátko před sebou. Všichni vůdci jsou povinni střílet na zvěř, která vyletí nebo vyběhne, ať ji volně hledající pes vystaví nebo ne. Když vystaví pes zvěř při společném honu, rozhodčí to musí vzít v úvahu, rovněž jako ostatní výkony psa, např. postupování, klid před zvěř apod. Pes, který pracuje volně, musí hledat zvěř jen v prostoru před svým vůdcem, maximálně po sousedního vůdce. Příliš daleké hledání a zabíhání před sousední vůdce se považuje za chybu. Každý vůdce by měl střílet alespoň jeden kus (druh) zvěře, druhý se pohodí psovi po skončení disciplíny, aby pes prokázal, že přináší čerstvě střelenou zvěř. Je-li v daných podmínkách méně zvěře, musí se střílet alespoň jeden kus (druh) zvěře v každé skupině. Ihned po jeho ulovení jej rozhodčí pohodí všem zkoušeným psům ve skupině a vyzkouší přinášení teplé, čerstvě střelené zvěře. Pes, který pracuje volně před svým vůdcem, má jím střelenou zvěř přinést a odevzdat. Psa vedeného na řemeni musí vůdce před dohledáváním vypustit. Pes musí zvěř dohledat a přinést vůdci.

Na rozkaz rozhodčího musí pes dohledat a přinést zvěř střelenou kterýmkoliv účastníkem společného honu. Rozhodčí musí zabezpečit, aby postupně byli vyzkoušeni všichni psi.

Psy vedené na řemeni je možno hodnotit za jejich nejlepší výkon nejvýše známkou 2, volně vedeného při noze nejvýše známkou 3.

Psy pracující volně před vůdcem, kteří ruší práci ostatních psů, nebo jinak narušují průběh společného honu, musí jejich vůdci na příkaz rozhodčího uvázat na řemen a dále jsou hodnoceni jako psi vedení na řemeni s přihlédnutím na chyby, kterých se již dopustili. Agresivní jedinci, kteří nenechají ostatní psy přinášet zvěř a napadají je, mohou být hodnoceni až známkou 0 a na zkouškách neobstojí.

Na VZ musí všichni psi pracovat volně před vůdci. Uvázání na řemen nařizuje jen rozhodčí a to tehdy, narušují-li někteří psi průběh honu. Potom však mohou obdržet nejvýše známku 1. Tiché usměrňování vůdcem se nepovažuje za chybu.

Při společném honu přikáže rozhodčí vůdcům, aby každý alespoň čtyřikrát vystřelil, a to i tehdy, není-li tam zvěř.

VROZENÁ CHUŤ K PRÁCI

Hodnotí se na zkouškách vloh. Po celý čas hledání se posuzuje ochota, s jakou se pes snaží vyhledat a vystavit zvěř. Nejlépe se hodnotí pes, který za těžkých povětrnostních podmínek vytrvale s chutí hledá zvěř. Z celkového chování psa je vidět, že pracuje s vrozenou chutí a radostí.

Chyby: malý zájem o práci, stále povzbuzování, nepřesvědčivé plnění rozkazů.

HLEDÁNÍ

Časový limit: 15 – 20 minut

a) Systém a styl

Pes má hledat vysokým nosem a využívat dobrý vítr, tak, aby nepřešel žádnou zvěř, která by mohla být ukryta v prohledávaném prostoru. Vůdce psa postupuje při hledání proti větru a pes při příčném hledání "krájí" vítr. Ideální je hledání do stran, ne příliš dopředu, otočky (změna směru) proti větru. Pes musí rozsah hledání přizpůsobit krytině a konfiguraci terénu, aby byl v neustálém kontaktu s vůdcem. Pes má projevit samostatnost v práci, musí však reagovat na pokyny vůdce a dát se usměrňovat. Styl hledání má odpovídat plemeni.

Všichni psi se musí zkoušet v přibližně stejných krytinách. Doba hledání je 15 – 20 minut.

Nepřijde-li pes v této době na zvěř a neprokázal-li požadavky na něj kladené ani při společném honu, hledání se přeruší a pes se opět vypustí později a hledá nejdéle 20 minut.

Chyby: nesystematické hledání, obíhání vůdce, hledání v blízkosti vůdce, hledání zrakem, daleké hledání před vůdcem, vzdalování se z vlivu vůdce, opakované otáčky po větru.

b) Rychlost

Pes má hledat cvalem. Pouze při ověřování zapachovaných míst (např. stopy, lože, dýchánky) může zvolnit, případně se i krátce zastavit. Po ověření musí pokračovat v hledání opět cvalem. Rozhodčí respektuje hledání klusem u plemen, která tento způsob mají uveden ve standardu. Hledání musí být rychlé a systematické, nikoliv však překotné a bezhlavé. Po celou dobu hledání má být rychlost stabilní. Rozhodčí bere v úvahu povětrnostní vlivy (teplota, vlhkost vzduchu a krytiny) a konfiguraci terénu.

Chyby: pomalý pohyb, přecházení do klusu, překotné hledání.

c) Vytrvalost

Pes má po celou dobu hledání udržovat stejnou rychlost pohybu, nesmí umdlévat a výrazně zvolňovat s ubíhajícím časem, má neustále projevovat úsilí vyhledat zvěř a vnímat pokyny a povely vůdce. Rozhodčí bere v úvahu vliv počasí (teplota, vlhkost vzduchu a krytiny).

Chyby: nerozložení sil, umdlévání, ztráta zájmu vyhledat zvěř.

VYSTAVOVÁNÍ

Navětrí-li pes zvěř, musí ji vystavit. Navětrí-li ji na větší vzdálenost, může se k ní přiblížit a potom ji vystavit. Vystavování musí být pevné, což znamená, že pes je strnulý, nehybný včetně prutu (oháňky), až do příchodu vůdce. Stopu a dýchánek má jen naznačit. Vystavuje-li dýchánky a stopy na ZV či PZ nepokládá se to za chybu. Pokud pes vystaví 3x na třech různých místech, ve třech různých směrech bez prokázání zvěře obdrží z této disciplíny známku 0. Aby ohař mohl být z vystavování hodnocen, musí vystavování prokázat na divoké zvěři a pokud zvěř není musí být před ohařem vypuštěna vospělá, neporaněná pernatá zvěř,

aby mohl disciplínu splnit. **Zásadně není přípustné dávat známku 3 pokud pes vystavování neprokázal.**

Chyby: vystavování míst bez zvěře (balamucení), zapírání zvěře, krátkodobé vystavování a návrat k vůdci. Opakované zapírání vylučuje psa z dalšího zkoušení. Nevystavuje-li v poli pernatou zvěř i když k tomu měl možnost je hodnocen známkou 0.

POSTUPOVÁNÍ

Vystaví-li pes zvěř na větší vzdálenost, může před vůdcem volně postupovat do její blízkosti, aniž ji vyrazí. Není chybou, dostane-li pes k postupování tichý povel. Ubíhá-li pernatá zvěř před psem, musí tento za ní postupovat tak, aby s ní byl ve stálém kontaktu horním nosem.

Ustalování je vynikající vrozená vlastnost a zapisuje se do průkazu původu psa.

Chyby: příliš rychlé postupování, postupování do těsné blízkosti zvěře až tuto vyrazí, nezájem o postupování ani po opěťovaných povelích vůdce. Nepřípustné je psa k postupování strkat, táhnout. Pes, který odmítá postupovat může být hodnocen až známkou 0. Výjimkou k nepostupování je pouze vystavení zvěře na velice krátkou vzdálenost.

ZÁJEM O STOPU ZVĚŘE

Při posuzování vrozených vlastností psa je třeba zjistit jeho zájem o stopu zvěře. Nejlépe lze tuto vlastnost hodnotit na ZV, když pes narazí na čerstvou stopu unikající srstnaté nebo pernaté zvěře, kterou neviděl. Pes ji má bez pobízení sledovat, neboť stopování je dědičná vlastnost psů.

Hlasité sledování stopy se zaznamenává v soudcovské tabulce i v průkazu původu. Nemá-li pes příležitost sledovat stopu zvěře, rozhodčí vyzve vůdce, aby nasadil psa na čerstvou stopu zvěře, kterou rozhodčí předtím našel.

Chyby: nezájem o sledování stopy, sledování stopy jen na krátkou vzdálenost, časté bloudění.

DOHLEDÁVKA STŘELENÉ A POUHOZENÉ PERNATÉ A SRSTNATÉ ZVĚŘE

Časový limit: maximálně 10 minut, kontrolní pes maximálně 5 minut

Tato disciplína má vyzkoušet použitelnost psa v lovecké praxi, tj. zda střelenou, postřelenou nebo uhynulou zvěř pernatou i srstnatou řádně dohledá a přinese. Jako dohledávka se tato práce hodnotí jen tehdy, dohledá-li ohař zvěř nosem, nikoliv zrakem.

Při dohledávce nesmí dávat vůdce psovi povel aport, nebo přines. Může pouze používat povely hledej ztracenou. Dá-li vůdce psovi místo povelu hledej, nebo hledej ztracenou povel aport, nebo přines i přes to, že pes o dohledávané zvěři ještě neví, je to považováno za chybu. Za každý povel aport se za těchto okolností snižuje známka z dohledávky o jeden stupeň. Dá-li vůdce při dohledávce více než 3 povely aport, obdrží pes z dohledávky známku 0 a na zkouškách neobstál.

Zjistí-li rozhodčí, že pes dohledávanou zvěř navštívil, prokazatelně o ní ví a tuto zapírá, přikáže vůdci, aby dal psovi povel k přinesení. Přinese-li pes po tomto povelu zvěř, je hodnocen z dohledávky nejvýše známkou 2, po dalším povelu známkou 1.

Dohledá-li pes postřelenou pernatou zvěř po stopě a přinese ji ze vzdálenosti alespoň 100 kroků, hodnotí se jeho práce jako dohledávka a zároveň jako splněná disciplína „Přinášení vlečené zvěře pernaté na dálku“.

Dohledá-li pes postřelenou srstnatou zvěř po stopě a přinesen ji ze vzdálenosti alespoň 200 kroků v poli, taktéž se jeho práce hodnotí jako dohledávka a zároveň jako splněná disciplína „Přinášení vlečené zvěře srstnaté na dálku“.

Nedohledá-li pes střelenou nebo postřelenou zvěř do 10 minut, pošle rozhodčí na tuto práci tzv. kontrolního psa, to je dalšího psa v pořadí. Když už žádný nevyzkoušený pes není, použije předcházejícího psa. Dohledá-li kontrolní pes zvěř do 5 minut, hodnotí se zkoušený pes známkou 0. Kontrolní pes se hodnotí podle podaného výkonu. Nedohledá-li kontrolní pes zvěř do 5 minut, považuje se tato za nedohledatelnou. Na soutěžích a zkouškách, kde se zadávají tituly CACIT a CACT se kontrolní pes nepoužívá a pes, který střelenou zvěř nedohledá do 10ti minut, je hodnocen známkou 0.

Každému zkoušenému psovi se ještě pohodí 1 kus pernaté a 1 kus srstnaté zvěře a to tak, aby to vůdce ani pes neviděli. Zvěř musí být pohozena do krytiny. Každý pes musí mít vlastní

prostor. Vůdce vypustí psa zásadně proti větru, alespoň 50 kroků od pohozené zvěře a může se psem postupovat. Na pokyn rozhodčího se vůdce zastaví a pes pokračuje v dohledávce. Rozhodčí si zejména všímá, jak pes používá nos, na jakou vzdálenost zvěř navěťtí, s jakou ochotou ji vezme a přinese vůdci. Vůdce může psa usměrňovat tak, aby jej udržel v určeném prostoru, kde se pohozená zvěř nachází.

Předměty „Dohledávka čerstvé střelené pernaté a srstnaté zvěře“ a „Dohledávka pohozené pernaté a srstnaté zvěře“ jsou nedílnou součástí disciplíny „Dohledávka střelené a pohozené pernaté a srstnaté zvěře“. Každý předmět se zkouší samostatně. Aby pes obstál, nesmí mít ze žádné disciplíny známku 0. Dosažené výsledky z každého předmětu se zapisují do soudcovské tabulky poznámkou. Vypočtený průměr pak tvoří výslednou známku z disciplíny „Dohledávka střelené a pohozené pernaté a srstnaté zvěře“.

Při zkoušení disciplíny „Dohledávka pohozené zvěře pernaté a srstnaté“ je na rozdíl od disciplíny „Dohledávka střelené zvěře pernaté a srstnaté“ použití kontrolního psa nepřípustné. Nedohledá-li zkoušený pes pohozenou zvěř do 10 minut obdrží známku 0 a je z dalšího zkoušení vyloučen. V tomto případě je rozhodčí povinen ukázat vůdci, kde zvěř v krytině leží. Vystavuje-li pes při dohledávce jinou živou zvěř, může ji vůdce sám zvednout a dále pokračuje v disciplíně dle pokynů rozhodčího.

Dohledá-li ohař pohozenou zvěř do 4 minut od vypuštění dostane známku 4, do 6 minut známku 3, do 8 minut známku 2 a do 10 minut známku 1. Tyto časové limity platí pouze pro předmět „Dohledávka pohozené pernaté a srstnaté zvěře“. Dohledávka střelené a postřelené pernaté a srstnaté zvěře se hodnotí dle skutečné provedené práce v časovém limitu 10 minut.

Chyby: nezájem, nebo malý zájem o dohledání zvěře, povely k přinesení zvěře, nesoustředěnost na dohledávání.

PŘINÁŠENÍ VLEČENÉ ZVĚŘE PERNATÉ A SRSTNATÉ NA DÁLKU V POLI

Časový limit: 10 minut

a) Přinášení vlečené zvěře pernaté na dálku v poli

Při praktickém výkonu práva myslivosti potřebujeme, aby pes přinášel postřelenou nebo padlou zvěř z větší vzdálenosti. Proto se na zkouškách zakládá s bažantem vlečka. Není při tom důležité, jak pes sleduje stopu, ale s jakou dychtivostí a ochotou přijde ke zvěři, uchopí ji a co nejrychleji přinese vůdci. Neměl-li pes při práci v poli možnost vypracovat stopu křídlovanou pernaté zvěře, založí se mu čerstvě střeleným bažantem 150 kroků dlouhá jednou obloukovitě lomená stopa (vlečka). Vlečený kus zvěře se nechá na konci vlečky. Vlečka má být založena na nízkém porostu a po větru. Vlečky jsou od sebe vzdáleny nejméně 100 kroků. Zakládání vlečky nesmí pes vidět a rozhodčí, který vlečku zakládá, po jejím ukončení odejde v přímém směru nejméně 50 kroků a tam se ukryje. Na vyzvání druhého rozhodčího přiloží vůdce psa na nástřel označený peřím. Asi 20 kroků od nástřelu může být pes veden na vodítku nebo na šňůře a potom je volně vypuštěn. Při vypuštění může pes dostat poslední povel k přinesení zvěře a vůdce jej nesmí dalšími povely ovlivňovat. Za každý další povel se snižuje známka o jeden stupeň.

Dostane-li pes na PZ po vypuštění na vlečku k přinesení zvěře více povelů jak 3, může obdržet z této disciplíny nejvýše známku 1. Na VZ a memoriálech je za stejný výkon hodnocen známkou 0 a na zkouškách neobstojí. Začne-li pes po prvním nasazení bloudit, může jej vůdce znovu nasadit na stopu, ale celkem jen třikrát.

Aby pes obstál, musí zvěř přinést do 10 minut bez ohledu na to, byl-li nasazen jednou nebo třikrát. Druhé a třetí nasazení snižuje známku vždy o jeden stupeň. Nepřinese-li pes zvěř ani po třetím nasazení, hodnotí se známkou 0 bez ohledu na čas a je z dalšího zkoušení vyloučen. Zvěř na založení vlečky musí být vyspělá a nezávadná. Vlečený kus zvěře se ponechá přesně na konci stopní dráhy. Zásadně je nepřípustné odložit ji stranou stopy, nebo ji nějak ukryt. V případě, že při VZ bude pes již vyzkoušen z disciplíny „Přinášení vlečené zvěře pernaté na dálku v poli“ a při dalším zkoušení dohledá postřelenou pernatou zvěř na vzdálenost nejméně 100 kroků, hodnotí se obě dvě disciplíny jednou průměrnou známkou.

Způsob přinášení a odevzdání zvěře se zapisuje poznámkou do předmětu „Přinášení pernaté zvěře“.

b) Přinášení vlečené srstnaté zvěře na dálku v poli

Zkouší a hodnotí se stejným způsobem jako u pernaté zvěře. Rozdíl je pouze v tom, že tato vlečka se zakládá na vzdálenost 300 kroků a je dvakrát obloukovitě lomená. Časový limit zde platí stejně jako u vlečky s pernatou zvěří. Způsob přinášení a odevzdání zvěře se zapisuje poznámkou do předmětu „Přinášení zvěře“.

Na PZ se oba předměty zkouší a hodnotí samostatně, vypočítává se z nich pak průměr, který je výslednou známkou z této disciplíny. Má-li pes na PZ obstát musí splnit oba předměty.

Chyby: neochotné uchopení zvěře, mačkání, pohrávání a pohazování, vypuštění zvěře před vůdcem, obcházení vůdce, neposazení se před vůdcem při odevzdávání, časté pokládání zvěře, opakování povelů k přinesení.

PŘINÁŠENÍ VLEČENÉ LIŠKY NA DÁLKU V LESE

Časový limit: 10 minut

Vlečka s liškou se zakládá tažením lišky v lesním porostu s dvěma oblouky na vzdálenost 300 kroků. Rozhodčí, který vlečku zakládá, ponechá zvěř ležet přesně na konci stopní dráhy, odejde v přímém směru a ukryje se tak, aby ho pes neviděl ani nenavěštil.

Pořadatelé vyznačí všechny dráhy liščí stopy (na přední straně stromů od nástřelu) vápnem, barvou nebo připevněnými papírky.

Na vyzvání rozhodčího přiloží vůdce psa na nástřel, označený srstí nebo vlnou. Vůdce může vést psa na šňůře nebo vodítku 20 kroků od nástřelu. Potom ho volně vypustí s posledním povelom k přinesení zvěře. Vůdce může psa nasadit na stopu nejvýše třikrát, avšak druhé a třetí nasazení snižuje známku vždy o 1 stupeň.

Není důležité, jak pes dráhu sleduje, ale s jakou dychtivostí a ochotou přijde ke zvěři, uchopí ji a co nejrychleji přinese vůdci.

Aby pes obstál, musí přinést zvěř do 10 minut bez ohledu na to, byl-li nasazen jednou nebo třikrát (limitní čas se počítá vždy od prvního nasazení). Nepřinese-li zvěř ani po třetím nasazení, obdrží známku 0 bez ohledu na čas. Tato známka jej na LZ ze zkoušek nevyklučuje, ale zařazuje jej do III. ceny. Na VZ a memoriálech nesmí být z této disciplíny 0. Zvěř k založení vlečky musí být vospělá a nezávadná.

Způsob přinášení a odevzdání zvěře se zapisuje do předmětu přinášení lišky.

PŘINÁŠENÍ VLEČENÉHO ZAJÍCE NA DÁLKU V LESE se zkouší stejně jako u vlečky s liškou. Zámka 0 je však z této disciplíny nepřipustná.

Časový limit: 10 minut

Obě disciplíny se zkouší a hodnotí samostatně.

Vzdálenost mezi všemi stopními drahami (vlečkami) je nejméně 100 kroků.

PŘINÁŠENÍ ZVĚŘE PERNATÉ, SRSTNATÉ A LIŠKY

Při zkoušení této disciplíny na PZ by měl být střelen alespoň 1 kus (druh) zvěře před každým psem. Je-li v daných podmínkách méně zvěře, musí se střelit alespoň 1 kus (druh) zvěře v každé skupině. Na VZ a memoriálech se musí střelit nejméně 1 kus (druh) zvěře před každým psem. Vidí-li pes po výstřelu zvěř padat může ji bez povelu přinést a nepovažuje se to za chybu. Musí zvěř rychle uchopit do plné mordy, bez těžkostí přinést, posadit se před vůdce a až na jeho rozkaz pustit. Tichý povel k usednutí může dát vůdce pouze na PZ.

Rozhodčí se musí přesvědčit, zda pes drží zvěř pevně, nemačká a nepouští ji předčasně bez rozkazu.

Při hodnocení musí rozhodčí brát v úvahu: počasí, únavu psa, vzdálenost, ze které musel pes zvěř přinést a podobně. Na LZ, VZ a memoriálech může dát vůdce psovi maximálně 4 povelky k přinesení zvěře. Nepřinese-li pes zvěř ani na čtvrtý povel, hodnotí se známkou 0 a na zkouškách neobstojí. Dostane-li pes na PZ k přinesení zvěře více povelů jak čtyři, může obdržet za tento výkon nejvýše známku 1. Zvěř však musí přinést do 10 minut.

Dále si rozhodčí dělají poznámky při všech disciplínách, kde měl pes možnost přinášet zvěř, kromě přinášení lišky přes překážku. Při zkoušení disciplíny nahánění a dohledávka střelené nebo postřelené kachny v rákosí se přinášení vůbec nehodnotí.

Chyby: neochotné uchopení zvěře, mačkání, pohrávání a pohazování, vypuštění zvěře před

vůdce při odevzdání, časté pokládání zvěře, opakování povelů k přinesení (každý další povel snižuje známku o jeden stupeň). Při přinášení pernaté zvěře držení jen za peří, u srstnaté za běhy nebo srst může pes obdržet na PZ nejvýše známku 2, na VZ a memoriálech jen známku 1.

KLID PŘED ZVĚŘÍ PERNATOU

Vylétí-li před psem pernatá zvěř, musí pes zůstat klidný a počkat na povel vůdce. Náhodné chycení jednoho kusu zvěře nevylučuje psa z dalšího zkoušení jen na ZV. Na těchto zkouškách může být pes za chycení klasifikován z této disciplíny jen známkou 2. Na ostatních druzích zkoušek je to nepřipustné a chycení pernaté zvěře vylučuje psa z dalšího posuzování.

Rozhodčí jsou však povinni se přesvědčit, nebyla-li zvěř předtím poraněna.

Nedá-li se pes při soustavném prohánění vzlétnuté zvěře odvolat, vylučuje se ze zkoušek.

Dostane-li pes při vzlétnutí zvěře povel a zůstane klidný je hodnocen známkou 4. Skočí-li pes za zvěří, potom však zůstane klidný, hodnotí se v této disciplíně nejvýše známkou 3, skočí-li a dostane-li povel, hodnotí se známkou 2.

Nepřijde-li pes na živou zvěř, může se z této disciplíny hodnotit jen známkou 3.

Chyby: vyrážení a zaskakování za vzlétnutou zvěř, pronásledování letící zvěře.

KLID PŘED ZVĚŘÍ SRSTNATOU

Uvidí-li pes srstnatou zvěř, má zůstat klidný. Aby vůdce utvrdil jeho klid, může mu dávat tiché povel, to znamená, že pokud při vyběhnutí zvěře dostane pes povel a zůstane klidný, je hodnocen známkou 4. Začne-li pes zvěř pronásledovat, ale na rozkaz se ihned vrátí, nebo si na rozkaz lehne, může se hodnotit nejvýše známkou 3. Chytí-li na ZV, PZ nebo LZ jednoho králíka nebo zajíce, hodnotí se nejvýše známkou 2. Na VZ a memoriálech dostane za tuto chybu známku 0. Rozhodčí jsou však vždy v takovém případě povinni se přesvědčit, nebyla-li před tím zvěř poraněna.

Opakované prohánění srstnaté zvěře na VZ a memoriálech vylučuje psa z dalšího posuzování.

Neměl-li pes na zkouškách možnost přijít do styku se zvěří, hodnotí se z této disciplíny známkou 3.

Chyby: vyrážení a pronásledování zvěře. Nevrátí-li se pes při pronásledování zajíce do 10 minut, vylučuje se z dalšího posuzování.

CHOVÁNÍ PO VÝSTŘELU

Na ZV je vůdce povinen na rozkaz rozhodčího vystřelit v době, kdy pes neviděl žádnou zvěř a rovněž tehdy, zvedne-li se před psem vystavovaná zvěř. Po výstřelu musí pes zůstat klidný, nesmí se výstřelu bát, ani bázně pobíhat. Bojí-li se výstřelu, nebo se po výstřelu vzdálí a nedá se přivolat, dostává známku 0 a vylučuje se z dalšího posuzování (tento důvod se zapisuje do soudcovské tabulky a do přehledu výsledků zkoušek).

Na ostatních druzích zkoušek jsou vůdci povinni na vyvstalou zvěř, kterou pes vystavoval, ihned vystřelit. Na příkaz rozhodčího musí vůdce vystřelit na vyvstalou zvěř, kterou pes nevystavoval. Vůdce nesmí zvěř úmyslně chybovat. Viděl-li pes zvěř po výstřelu padat, může ji bez povelu přinést, což se nepovažuje za chybu.

Chyby: bázlivost a splašenost po výstřelu, zaskakování za zvěř po výstřelu. Pes, který zůstane po výstřelu u nohy svého vůdce a ani na jeho rozkaz nechce zvěř hledat, musí být ze zkoušek vyloučen.

POSLUŠNOST

Poslušnost a ovladatelnost jsou základní disciplíny při předvádění psa. Pes musí ochotně a okamžitě uposlechnout a vykonat každý hlasitý nebo jiný rozkaz svého vedoucího. Aby utvrdil vůdce psa v klidu před zvěří nebo po výstřelu, může používat tiché, ale ne moc časté povel. Nereaguje-li pes ihned na povel svého pána, považuje se to za chybu v poslušnosti.

Pes, který z jakýchkoliv příčin neuposlechne svého vůdce a nedá se připoutat na vodítko, vylučuje se z dalšího posuzování. Když se vzdálí z vlivu svého vůdce a do 10 minut se nevrátí, vylučuje se rovněž ze zkoušek.

Poslušnost se posuzuje během celých zkoušek.

Chyby: časté opakování povelů a jejich neochotné plnění.

VODĚNÍ NA ŘEMENI

Pes má jít klidně při levé noze vedoucího, nemá ho předbíhat ani za ním zaostávat. Při spatření zvěře nebo při střelbě se nesmí na řemeni cukat. Disciplína se zkouší během celých zkoušek, ve chvílích, je-li pes veden na volně visícím řemeni, a to i tehdy, když vůdce neví, že ho rozhodčí pozorují. Na LZ, VZ a memoriálech se vodění na řemeni zkouší také v lese v tyčovině.

Chyby: předbíhání, tahání, takové zaostávání, až je vodítko napnuté. Při opakovaném trhání a kňučení psa při spatření zvěře nebo při střelbě se hodnotí pes známkou 0 a musí být z dalšího posuzování vyloučen. V lese nesmí pes zaskakovat za stromy, musí sledovat vůdce a v žádném případě jej nesmí omezovat v pohybu.

PRÁCE NA POBARVENÉ STOPĚ SPÁRKATÉ ZVĚŘE

Zkouší se na uměle pobarvené 500 až 600 kroků dlouhé stopě spárkaté zvěře (zpravidla srnčí). Pes se přikládá na stopu nejpozději do 2 hodin po jejím založení. Přesný čas založení zaznamenaná rozhodčí na lístku, který podepíše a připevní na strom u začátku dráhy.

Je zakázáno zakládat pobarvenou stopu proti směru stopní dráhy. Asi v polovině stopní dráhy se založí lože, které musí být dobře označeno přirozeným způsobem, silně zavětřeno neseným kusem spárkaté zvěře a řádně pokapáno barvou. Do tohoto místa jde pes vždy jako vodič na řemeni a musí vůdce dovést k loži bez cizí pomoci. Celkem je stopní dráha dvakrát lomená a na jejím konci musí vždy ležet kus spárkaté zvěře, který je dobře zašitý, popř. i se zašitým výstřelným otvorem. Stopní dráhy zakládá rozhodčí s pomocníky, kteří odstraňují značky ze stromů. Láhev se zbytkem barvy a pomocné předměty se uschovají na konci dráhy přímo u položeného kusu spárkaté zvěře. Na zhotovení jedné pobarvené dráhy se použije ¼ až ½ litru barvy (zpravidla vepřové krve, nebo barvy ze zvěře; ze zooveterinárních důvodů se nesmí použít hovězí krev). Dráhy se předem vyznačují na stromech zepředu lístky, zezadu vápnem, barvou nebo lístky. Přední značky musí pomocník, jak již bylo uvedeno, odebrat. Nesmí je odhazovat po zemi a jejich zbytky ponechat na stromech. Lože se řádně označí zezadu pro kontrolu rozhodčího.

Vzdálenost mezi jednotlivými pobarvenými dráhami je nejméně 150 kroků. Spárkatá zvěř se nejprve položí na nástřel a odtud se nese k loži, které se založí jak je uvedeno výše a dále až na konec dráhy. Kus musí být stejný, jakým byla zhotovena pobarvená stopa.

Pořadatel vždy zajistí nejméně jeden kus spárkaté zvěře a na nošení schopné pomocníky.

Způsob vedení psa na pobarvené stopě, nahlášený při losování, musí být dodržen při vlastní práci.

Na MKP, MRK a klubových VZ se zadáním titulu CACIT, dle ZŘ FCI, musí být barva nejméně 2 hodiny stará a musí být připravená použitím 0,125 litru barvy na 1 stopu. Pobarvená stopa zvěře spárkaté je připravena použitím srnčí barvy, nebo barvy jiné spárkaté zvěře.

Psa je možno vést jako:

- a) vodiče na řemeni
- b) oznamovače
- c) hlasiče

a) Vodič na řemeni

Pes vede svého vůdce na barvářském řemeni nejméně 5 m dlouhém přes lože až na konec dráhy, kde leží zhaslá zvěř. Nalezené lože oznámí vůdce rozhodčímu dohodnutým způsobem (např. zvednutím paže, nebo slovně apod.). V případě, že pes lože mine, pokračuje v práci dále až k položenému kusu zvěře. Výsledná známka se však v tomto případě sníží o jeden stupeň. Výkon psa se hodnotí známkou 4, může-li jej vůdce sledovat volným krokem. Sejde-li pes ze stopy a sám se opraví, nepovažuje se to za chybu. Ohlíží-li se vůdce, aby zjistil správný směr stopy podle značek, sníží se známka o jeden stupeň. Po celý čas musí být zřejmé, že je pes v barvářském řemeni zalehlý, že sleduje stopu s jistotou. Na pobarvenou stopu se může

pes nasadit znovu nejvýše třikrát. Každé nové nasazení a vrácení psa na stopu snižuje známku o jeden stupeň tak, že vypracování celé stopy až po třetím zbloudění a vrácení se na stopu, hodnotí známku 1. Pracuje-li pes přehnaně rychle a vůdce ho nestačí krokem sledovat, hodnotí se nejvýše známku 2.

Chyby: pracuje-li pes nezalehlý v řemeni, bloudí, sleduje-li stopy zdravé zvěře, stále je ho potřeba pobízet, pracuje-li nervózně a rychle, nezáměř o správnou stopu a zvláště její dokončení.

b) Oznamovač včetně hlasitého

Před započítáním této disciplíny ohlásí vůdce rozhodčímu, jakým způsobem mu pes oznámí nalezenou zvěř.

Od nástřelu k pobarvenému loži pracuje pes na řemeni jako vodič. U lože ho vůdce vypustí a zbytek dráhy musí pes vypracovat volně, zvěř si ověřit a vrátit se pro vůdce, který čeká na místě vypuštění. Rozhodčí na konci dráhy sleduje, zda si pes zvěř ověřil. Po odběhnutí psa od zvěře oznámí rozhodčí zatroubením, že pes u zvěře byl a že se vrací. Po příchodu k vůdci musí mu pes dříve ohlášeným způsobem oznámit, že zvěř našel a snažit se vůdce ke zvěři dovést bez spojení vůdce a psa řemenem či vodítkem. Pes se musí pro vůdce vrátit do 5 minut od vypuštění.

Selže-li pes jako oznamovač, může jej vůdce do 10 minut přivolat, čas se počítá od vypuštění od lože. Dále pes pracuje jako vodič s tím, že se známka sníží o jeden stupeň.

V případě, že pes mine lože, nechá jej rozhodčí odejít asi 50 kroků, načež upozorní vůdce, že pes lože minul, a proto bude pokračovat v dokončení práce na pobarvené stopní dráze jako vodič. Pes je hodnocen jako vodič s tím, že se známka sníží o jeden stupeň.

Hlasitý oznamovač se zkouší obdobně, jen s tím rozdílem, že pes musí po vrácení se k vůdci oznámit nalezení zvěře hlášením a během vedení vůdce ke zvěři v určitých intervalech hlásit. Povzbuzování psa při práci oznamovače není chybou.

Chyby: nepřijde-li pes po vypuštění ke zvěři, aby si ji ověřil a vrátí se k vůdci, nevýrazné oznamování, nejisté vedení ke zvěři. Neoznámí-li nalezenou zvěř vůdci způsobem, který vůdce rozhodčím předem ohlásil, nemůže se práce hodnotit jako práce oznamovače.

c) Hlasič

Pes po přiložení na nástřel pracuje k loži na řemeni jako vodič. U lože vůdce psa vypustí a ten pracuje dále jako hlasič, tzn., že zbytek pobarvené dráhy musí vypracovat samostatně a do 5 minut po vypuštění začít hlásit nalezenou spárkatou zvěř a v hlášení pokračovat až do doby, kdy k němu vůdce přijde. Psa nelze žádným způsobem povzbuzovat nebo nutit hlásit. Nepovažuje se za chybu, jsou-li v hlášení krátké pomlky. Selže-li pes jako hlasič, nebo mine pobarvené lože, postupuje se jako u oznamovače.

Odejde-li vůdce od lože k hlásícímu psu a ten pak hlásit přestane, nebo nehlásí u zvěře, nebo od ní odejde, je pes hodnocen známku 0.

Chyby: bloudění, sledování stop zdravé zvěře, nevýrazné hlášení, opožděné hlášení, hlášení s dlouhými odmlkami, nehlášení, opuštění zvěře, nezáměř o práci a zvláště o její dokončení.

Jako oznamovač (včetně hlasitého) a hlasič může být pes vypuštěn 2x. Čas 5 minut se však počítá od prvního vypuštění.

Když pes vedený jako oznamovač nebo hlasič místo oznámení nebo hlášení nalezené zvěře tuto zvěř vůdci přinese, práce se ukončí a dosavadní hodnocení jako vodiče na řemeni se sníží o jeden stupeň. Pokud pes vedený jako oznamovač nebo hlasič nalezenou zvěř místo pouhého ověření kus poponese a dále pracuje již bezchybně, není to považováno za chybu. Podmínkou je, že vůdce musí bezpečně ke kusu dovést v případě oznamovače a nebo u něj hlásit v případě hlasiče.

PŘINÁŠENÍ LIŠKY PŘES PŘEKÁŽKU

Časový limit: 3 minuty

Účelem této disciplíny je zjistit, jak je pes vycvičen a schopen překonávat výškové nebo hloubkové překážky s liškou v mordě.

Na vhodném místě v lese se zřídí umělá překážka podle připojeného nákresu. Ohrádka se

zhotoví nejlépe ze smrčí. Je 80 cm vysoká. Každá ze tří ohražených stran je 4 m dlouhá. Zepředu je místo stěny 80 cm široký a 60 cm hluboký příkop s kolmými stěnami. Stěny ohrádky musí být vypleteny tak, aby pes nemohl jimi prolézt a aby se při přeskočení neporanil. Při dešti nebo jiných nepříznivých podmínkách může být v příkopu voda, jinak se tam nenapouští.

Vůdce volně odloží psa (bez vodítka) asi 10 m od příkopu a lišku přehodí přes příkop do ohrádky. Příkop s liškou nesmí překročit!

Vůdce nesmí opustit místo, ze kterého poslal psa pro lišku. Pes musí na rozkaz přeskočit buď ohrádku nebo příkop, bez váhání uchopit lišku a opět nejkratší cestou ji přinést vůdci.

I s liškou může pes přeskočit, buď příkop, nebo ohrádku. Lišku musí odevzdat vůdci do 3 minut.

Překonání překážky, uchopení, přinesení a odevzdání lišky se hodnotí společnou známkou.

Známka 4 se udělí psovi, který přeskočí překážku, lišku bez váhání uchopí, zpět přeskočí překážku i s liškou a vůdci ji správně odevzdá.

Známka 3 se udělí psovi, který v ohrádce u lišky váhá (zdvihá hlavu), ale potom lišku uchopí, přinese a odevzdá.

Známka 2 se udělí psovi, který v ohrádce u lišky delší čas váhá, neprojevuje o ni zájem, nakonec ji uchopí, přinese a odevzdá.

Známka 1 se udělí psovi, který o lišku v ohrádce nemá zájem, zajímají ho jiné podněty, ale v časovém limitu lišku uchopí a přinese.

Známka 0 se запиše psovi, který lišku v limitu nepřinese.

Každý další rozkaz k překonání překážky, tam nebo zpět, na uchopení, přinesení nebo odevzdání lišky snižuje známku o jeden stupeň. Na tuto disciplínu nastupují psi tak, jak byli vylosováni. Zkouší se jako první disciplína.

Chyby: neochota překonat kteroukoliv překážku, dlouhé váhání u lišky, nucení ke zdvihnutí vypadnuté lišky při zdolávání překážky, obíhání překážky, odběhnutí až do korony, nepřinesení lišky.

DOHLEDÁVKA POHOZENÉ LIŠKY

Časový limit: 10 minut

Zkouší se v lesním porostu stejně jako disciplína „Dohledávka pohozené zvěře pernaté a srstnaté“ na PZ (platí časové limity).

CHOVÁNÍ NA STANOVIŠTI

Časový limit: 10 minut

Tuto disciplínu je třeba co nejvíce přizpůsobit myslivecké praxi.

Při naháňce má být pes na stanovišti absolutně klidný. Vůdce ho může mít při zkoušení připoutaného na vodítku nebo volně odloženého. Pes na vodítku obdrží vždy o jeden stupeň nižší známku.

Pes nepokojný na stanovišti, kňučící, nervózní, který může zradit přibíhající zvěř a pes, který uteče z místa odložení nebo vyběhne za zdravou zvěř, se hodnotí známkou 0.

Pro zkoušení této disciplíny se vůdci se psy rozestaví nejméně 50 kroků od sebe, např. jako při obstavené leči. Psi, kteří nejsou právě zkoušeni, nesmí se zdržovat nablízku.

Disciplína se zkouší 10 minut, každý vůdce vždy asi po 2 minutách vystřelí loveckým způsobem, zvěř se však nestřelí.

VYHLEDÁVÁNÍ ZVĚŘE V HOUŠTINÁCH

Pes má prohledat houštinu co nejhlouběji a do stran, zvěř vyhledat a z houštiny vyhnat. Na písknutí se má dát odvolat. Zvěř v houštině nemá vystavovat, ale vyvstalou má hlasitě sledovat až ven z houštiny. Střelenou zvěř může bez rozkazu přinést. Nepočítá se za chybu, chytne-li pes při naháňce zvěř, bezchybně ji přinese a odevzdá. Z chování psa musí být zřejmé, že reaguje na povely svého vůdce. Hlasité sledování zvěře se zapisuje do průkazu původu i do soudcovské tabulky, nemá však vliv na hodnocení výkonu psa.

Není přípustné, aby se všichni psi zkoušeli v jednom místě.

Chyby: časté pobízení, časté vybíhání z houštiny, hledání na pokraji houštiny, nereagování na

povely vůdce, daleké prohánění zvěře.

SLÍDĚNÍ

Časový limit: 5 minut

Slídění se zkouší v řídkém lese s travnatým porostem nebo v zatravněných pasekách. Pes musí při slídění hledat před vůdcem. Není chybou, hledá-li ve vzdálenosti 50 kroků, musí být ale v dohledu vůdce.

Přijde-li pes při slídění na zvěř, musí zůstat absolutně klidný. Po vyběhnutí vůdce zvěř strelí a pes ji musí přinést. Pokud pes na zvěř nepřišel, vůdce na pokyn rozhodčího vystrelí. Vůdce může psa při slídění usměrňovat jemným ne však častým pískáním.

ŠOULAČKA S ODLOŽENÍM

Myslivec má mít při šoulačce na spárkatou zvěř psa vždy při sobě, aby mohl v případě postřelení zvěře tuto co nejdříve dohledat. Není při tom rozhodující, zda jde pes volně za vůdcem nebo po jeho boku. Způsob šoulání však musí být zcela přirozený a musí odpovídat myslivecké praxi. Při šoulání nesmí pes být s vůdcem ve fyzickém kontaktu. Na zkouškách musí vůdce předem ohlásit způsob postupu psa rozhodčím.

Pes má myslivce sledovat pozorně, klidně a tiše, musí se dát nenápadným tichým pokynem odložit a stejným uvést do pohybu. Jakékoli nápadnější pokyny vůdce, které odporují myslivecké praxi, jsou při šoulačce nepřípustné a snižují známku z výkonu.

Šoulačka se provádí na aleji nebo cestě směrem od korony, aby psa při práci nic nerušilo. Šoulačka má být dlouhá asi 150 kroků, v třetině cesty vůdce psa tiše a nenápadně odloží, poodejde asi 15 kroků a nenápadným způsobem ho přivolá a pokračuje v šoulání. Po dalších 50 krocích jej opět odloží, odejde nejméně 50 kroků dále a na pokyn rozhodčího se ukryje na 5 minut. Asi v polovině zkušební doby jednou vystrelí. Po uplynutí 5 minut, které se počítají od okamžiku odložení psa na šoulačce, se vrátí pro psa. Odejde-li po odložení pes z místa do poloviční vzdálenosti mezi vůdcem a místem odložením (přibližuje se k vůdci, nebo zpět ke koruně), snižuje se známka za výkon až na 1. Přejde-li více jak polovinu vzdálenosti, je hodnocen jeho výkon známkou 0. Není při šoulání chyba, když vůdce dá psovi nenápadný pokyn tím, že na něho pootočí hlavu.

Chyby: hlučné projevy psa v důsledku slabé nervové soustavy, přebíhání z boku na bok, vzdalování se od směru šoulání, stále odkládání a dobíhání, hlasité povely, rychlá chůze, neochota psa k odložení, nevyčkání na místě, kňučení.

PRÁCE PSA VE VODĚ

Pes musí prokázat, že se nebojí vody, že umí dobře plavat a že strelenou nebo postřelenou vodní zvěř dokáže ve vodě dohledat a přinést.

Zkouší se na vodních plochách (rybnících) v přírodních podmínkách (vybetonované nádrže nejsou vhodné). Vodní plocha musí mít dostatečnou šířku a hloubku, aby pes mohl prokázat, že umí dobře plavat. Při vodní práci se použije divoká kachna nebo lyska, popřípadě domácí kachna zbarvená jako divoká.

Pro každé tři psy musí pořadatelé zajistit čerstvou zvěř.

OCHOTA K PRÁCI V HLUBOKÉ VODĚ

Časový limit: 2 minuty

Pes musí být vypuštěn volně a musí prokázat, že se nebojí vody, že umí dobře plavat a že jde ochotně do vzdálenosti 10 – 15 m do vody. V hluboké vodě musí hledat 2 minuty, musí být ve vodě ovladatelný a na pokyn vůdce měnit směr hledání.

Známku 4 dostane pes, který pracuje bezchybně, ve vodě pracuje samostatně, je lehce ovladatelný, hledá daleko, dobře plave, do vody jde ochotně na první povel.

Známku 3 dostane pes, který jde do vody po kratším povzbuzování, další práci však koná bezchybně, nebo ohař, který hladinu sice prohledává daleko, ale je špatně ovladatelný.

Známku 2 dostane pes, který jde do vody až po několika povelích, hladinu prohledává krátce, ve vodě je však dobře ovladatelný.

Známku 1 dostane pes, který do stanoveného limitu (2 minut) do vody jde, chvíli hladinu

prohledává, ale příliš brzy se vrací.

PŘINÁŠENÍ KACHNY Z HLUBOKÉ VODY

Časový limit: 3 minuty

Kachnu zásadně vhazuje do vody rozhodčí, a to do vzdálenosti asi 10 - 15 metrů od břehu, aby měl pes možnost dokázat, že umí plavat a přinášet kachnu z hluboké vody. Rozhodčí při vhození kachny na hladinu vyzve vůdce k provedení disciplíny. Po uplávání asi 1/3 vzdálenosti, vůdce nebo pomocník vystřelí. Pes se vypouští volně, ze břehu asi 2 metry od hladiny. Kachnu musí pes správně odevzdat. Tichý povel k usednutí, případně úkrok nesnižuje známku pouze na PZ.

Známku 4 dostane pes, který přinese kachnu z hluboké vody na jeden povel.

Každý další povel k přinášení, uchopení, odevzdání snižuje známku vždy o jeden stupeň. Uchopení kachny za letku, krk apod. není chyba.

Známku 3 dostane pes, který přinese kachnu z hluboké vody na jeden povel, na břehu jí pustí, ale bez povelu ji znovu uchopí a odevzdá, nebo pes, kterému musel dát vůdce dva povely, pes však jinak pracuje bezchybně, anebo pes, kterému dal vůdce jeden povel, ale při plavání hrabe, kachnu správně přinese a odevzdá, a také ohař, který pracuje bezchybně, při odevzdání si nesesedne a nechce kachnu pustit, dále pes který kachnu bezchybně vynese usedne a kachnu pustí mimo vliv svého vůdce.

Známku 2 dostane pes, který pracoval správně, při odevzdání si však nesesedne a kachnu pustí, anebo pes, který pracoval správně na první povel, na břehu však kachnu pustí a uchopí ji znovu až na další povel.

Známku 1 dostane pes, který po delším povzbuzování vynese kachnu alespoň na břeh ještě do stanoveného limitu 3 minut.

NAHÁNĚNÍ A DOHLEDÁVKA STŘELENÉ, NEBO POSTŘELENÉ KACHNY V RÁKOSÍ

Časový limit: 15 minut

Zkouší se na vodních plochách, kde je dostatek rákosí nebo jiného vhodného porostu v šířce nejméně 5 m.

Pes musí rákosí systematicky prohledávat v určeném prostoru, snažit se zvěř vyhledat, vypíchnout a umožnit vůdci její ulovení. Tato disciplína musí být zkoušena v dobře zazvěřeném rákosovém porostu. **Při klubových všestranných zkouškách a MKP se zadáním titulu CACIT musí pes přijít do styku se živou kachnou a prokázat práci na živé kachně. Ohař, který práci na živé kachně neprokáže, nemůže získat titul CACIT a Res.CACIT. U této disciplíny se v tabulce uvede „Pracoval na živé kachně“. Pokud práci na živé kachně neprokáže může mu být udělen pouze titul CACT a Res.CACT.**

Známkou 4 se hodnotí pes, který systematicky a samostatně prohledává určený úsek v rákosí a snaží se najít kachnu skrytou v rákosí. Nepovažuje se za chybu, když pes opustí rákosí, ale sám se bez povelu vrátí. Vůdce může psa usměřňovat tichými povely.

Známkou 3 se hodnotí pes, který vybíhá z rákosí častěji, vůdce ho povely častěji usměřňuje, ale jinak určený prostor prohledává dobře.

Známkou 2 se hodnotí pes, který prohledává rákosí nesystematicky, často se vrací k břehu, vůdce ho musí často povzbuzovat.

Známkou 1 se hodnotí pes, který prohledává jen okraj rákosí, nejde dostatečně daleko, pracuje nesystematicky, neochotně.

Vypuštěný pes prohledává rákosí 5 minut. Když do té doby nepříjde na zvěř, práce se ukončí a je hodnocen za nahánění v rákosí dle podaného výkonu.

Vypíchne-li zkoušený pes kachnu z rákosí, je vůdce povinen na ní vystřelit.

Dohledá-li pes střelenou nebo postřelenou kachnu v rákosí a donese ji k vůdci, hodnotí se podle podaného výkonu. Způsob klasifikace je stejný, jako u samostatné disciplíny „Dohledávka pohozené kachny v rákosí“.

Pes, který při dohledávce kachnu zapírá, je z dalšího zkoušení vyloučen.

Způsob klasifikace: „Nahánění v rákosí“ se hodnotí samostatně výše uvedeným způsobem.

Všichni psi, tudíž i ti, kteří při nahánění v rákosí dohledali střelenou nebo postřelenou kachnu, musí i přes to absolvovat samostatnou disciplínu „Dohledávka pohozené kachny v rákosí“. Proto se dosažené výsledky k předmětu dohledávka střelené nebo postřelené kachny v rákosí zkoušené při nahánění v rákosí zapisují do soudcovské tabulky poznámkou. Vypočtený průměr pak tvoří výslednou známku z disciplíny „Dohledávka pohozené kachny v rákosí“.

V případě, kdy rozhodčí pro nepřehlednost terénu nemůže sledovat celou práci psa v rákosí, je pořádací složka povinna zřídit v blízkosti rákosového porostu posedy.

Pokud je pes prokazatelně v kontaktu s živou kachnou při pokynu k ukončení disciplíny, musí se vrátit do limitu 15 minut.

DOHLEDÁVKA STŘELENÉ KACHNY V RÁKOSÍ

Časový limit: 10 minut

Účelem této disciplíny je praktické dohledání střelené nebo postřelené kachny v rákosí.

Rozhodčí vhodí do vzdálenosti asi 5 – 10 m od břehu do rákosí střelenou kachnu. Vůdce ani pes ji nesmí vidět. Rozhodčí potom zavede vůdce se psem asi 50 m od pohozené kachny. Pes musí přinést z rákosí tu kachnu, která tam byla rozhodčím odhozena. Přinese-li jinou, vypustí ho vůdce znovu dohledávat původně pohozenou kachnu, přičemž čas se počítá od tohoto druhého vypuštění. Předcházející přinesení se nebere v úvahu.

Pokud je pes prokazatelně v kontaktu s živou kachnou zastaví rozhodčí čas, a po opakovaném nasazení se pokračuje ve sledování časového limitu.

Známkou 4 se hodnotí pes, který dohledá kachnu do 7 minut.

Známkou 3 se hodnotí pes, který dohledá kachnu do 8 minut.

Známkou 2 se hodnotí pes, který dohledá kachnu do 9 minut.

Známkou 1 se hodnotí pes, který dohledá kachnu do 10 minut.

CHOVÁNÍ NA STANOVIŠTI U VODY

Časový limit: 10 minut

Tato disciplína se zkouší jen na speciálních zkouškách z vodní práce (VP).

Pes musí být na stanovišti při vodní práci úplně klidný. Vůdce může mít psa volně odloženého nebo na vodítku. Pes odložený na vodítku dostane vždy o jeden stupeň nižší známku.

Pes, který je na stanovišti neklidný, kňučí, je nervózní, uteče z místa odložení nebo vyběhne za zdravou zvěř, je hodnocen jedině známkou 0.

Postupuje se tak, že se vůdci rozestaví asi 20 kroků jeden vedle druhého, jako při obstavené leči. Psi, kteří nejsou právě zkoušeni, nesmí být v blízkosti tohoto prostoru.

Disciplína se zkouší asi 10 minut, každý vůdce asi po 2 minutách loveckým způsobem vystřelí, zvěř se však nestřelí.